

casti prædicto, si forte fuerint de gremio alterius Ecclesiæ, inde translati habeantur, & careant commo electionis Ecclesiæ unde discesserint, & sint de gremio ad quam accesserint, & admissi fuerint; cum non liceat plurium Ecclesiarum clericum & deservientem esse, cum pluribus eodem tempore inservire non valeat. Et ita dicimus, pronuntiamus, declaramus, definimus, ac perpetuo constituimus, omni meliori modo, via, jure, causa & forma, quibus melius & efficacius de jure possumus ac debemus.

Lecta & publicata fuit suprascripta Sententia, Declaratio, Decretum & Constitutum per præfatum D. Patr.^{am} Venet. sedentem pro tribunali in Camera Patr.^{is} Palatii anno D. N. 1538, Ind. XI, die vero mensis Julii ultimo, præsentib. R.^{mo} presb.^o Andrea Facinio Pl.^{no} presb.^o Gaspare de Comit. Valdagno presb.^e titolato respectivè Eccl.^e S. Samuelis Venet. testib. vocatis & rogatis, & aliis pluribus presbyteris. “ Dirò quì all’occasione. Abbiamo nel Can. 41 del IV Conc. Toletano, celebrato l’anno 630, che i Cherici d’ogni grado *detonso superius capite toto, inferius solam circuli coronam relinquant. Non sicut hucusque in Gallicia partibus facere Lectores videntur, qui prolaxis, ut Laici, comis, in solo capitis apice modicum circulum tondent. Ritus enim iste in Hispania huc usque hæreticorum fuit.* Ecco l’origine della moderna Cherica o Corona. Il costume della Gallicia s’introdusse ancora nell’Italia e fra noi, onde comandarono i nostri Prelati, che i Cherici portino la corona non minore una hostia magna. II, 885. Ma o bisogna dire che le Ostie un tempo fra noi fossero assai